Consolidarea fiscala: avantajele și dezavantajele înființarii unui grup de impozit pe profit

Începând cu anul viitor, grupurile de companii vor putea compensa profiturile cu pierderile fiscale înregistrate de diversele societați din grup și obține, în acest fel, reducerea costurilor fiscale. Dar, pentru a beneficia de aceasta facilitate, societațile interesate trebuie sa notifice ANAF în avans, termenul limita fiind sfârșitul lunii octombrie 2021, daca se intenționeaza aplicarea de la 1 ianuarie 2022. Înainte însa, grupul trebuie sa analizeze cu atenție avantajele și dezavantajele unei astfel de decizii, mai ales în condițiile în care înca exista detalii legislative neclare.

”Decizia de a înființa un grup de impozit pe profit trebuie sa fie bazata pe o planificare strategica, care sa țina cont de rezultatele pe care le anticipeaza managementul societaților, pentru ca în procedura de compensare poți utiliza doar pierderile realizate dupa momentul înființarii grupului”, spune **Raluca Popa**, *Partener Asociat, Departamentul de impozite directe, EY România.*

Consolidarea fiscala în domeniul impozitului pe profit este una dintre masurile îndelung așteptate de mediul de afaceri local, un beneficiu deja utilizat de companiile din majoritatea statelor europene (Austria, Olanda, Cipru, Luxemburg, Franța, Germania, Irlanda, Polonia, Portugalia), care va putea fi aplicat în premiera și în România începând cu 1 ianuarie 2022. Aceasta ofera un avantaj semnificativ de cash-flow grupurilor de companii ”prin diminuarea atât a sumelor datorate cu titlu de impozit pe profit catre ANAF, cât și a riscului ca pierderile fiscale înregistrate în perioada existenței grupului fiscal sa expire, fiind nefolosite”, menționeaza **Razvan Ungureanu**, *Director, Departamentul de impozite directe, EY România.*

Exista însa și o serie de dificultați în implementarea unui grup de impozit pe profit, pe care companiile ar trebui sa le cunoasca înainte de a lua aceasta deciziei. De exemplu, exista riscul unei posibile pierderi a unor scutiri sau a unor credite fiscale, cum ar fi creditul fiscal extern, profitul reinvestit sau creditul fiscal din sponsorizare. Pierderile fiscale înregistrate înainte de intrarea în grup nu pot fi folosite la nivelul grupului, ci doar de catre societatea care le-a realizat. De aceea, decizia de înființare a unui grup de impozit pe profit trebuie sa fie bine documentata.

Pe de alta parte, deși durata grupului este de minim cinci ani, operațiunile uzuale cum ar fi vânzarile de titluri, fuziunile sau divizarile nu conduc la pierderea beneficiilor grupului fiscal. ”În astfel de situații, societațile care ies din grup ca urmare a unor astfel de operațiuni vor putea prelua doar pierderile fiscale proprii, care nu au fost utilizate înca de membrii grupului. Pierderile care au fost deja cedate catre grup vor ramâne la nivelul grupului, iar parțile vor trebui sa gaseasca o modalitate comerciala de compensare”, recomanda Raluca Popa.

În privința controalelor fiscale, competența de desfașurare a inspecției fiscale cu privire la grupul fiscal unic este diferita de competența de desfașurare a inspecției în ceea ce privește grupul de TVA, iar cele doua echipe de inspecție fiscala pot ajunge la concluzii diferite. ”Exista mai multe abordari prin care inspecția fiscala verifica un grup de TVA, foarte diferite în practica, plecând de la ipoteza legala care reglementeaza modalitatea de control care creeaza un sentiment de incertitudine asupra membrilor grupului. Consideram ca o inspecție fiscala asupra unui grup fiscal trebuie sa se desfașoare prin emiterea de avize separate pentru toți membrii grupului, fara sa se foloseasca procedura controlului încrucișat și a verificarii documentare. În caz contrar, perioada fiscala se considera închisa pentru toți membrii”, arata **Emanuel Bancila**, *Partener Bancila, Diaconu și Asociații SPRL.*

Din punctul de vedere al prețurilor de transfer, obligația de pregatire a dosarului care documenteaza tranzacțiile între entitați afiliate ramâne la nivelul fiecarui membru al grupului fiscal. ”Aceasta obligativitate se refera inclusiv la documentarea tranzacțiilor desfașurate cu membrii grupului fiscal, nu doar a celor desfașurate cu entitațile afiliate din afara grupului fiscal. În ceea ce privește prezentarea dosarelor de prețuri de transfer, aceasta cade în sarcina reprezentantului grupului”, precizeaza **Gabriela Bancescu**, *Director, Departamentul de Prețuri de transfer, EY România*. Totodata, reglementarile specifice în contextul grupului fiscal în domeniul impozitului pe profit, cu aplicabilitate în aria prețurilor de transfer, sunt limitate în acest moment. ”Pentru o buna implementare practica ar fi necesare clarificari suplimentare din partea autoritaților și modificari ale legislației de prețuri de transfer”, conchide Gabriela Bancescu .

Pentru a putea aplica consolidarea fiscala, societațile trebuie sa faca parte dintr-un grup (condiția minima este deținerea dreptului de vot sau a unei participații la capital de 75% pentru o perioada neîntrerupta de un an, anterioara începerii perioadei de consolidare fiscala); sa aplice același an fiscal și același sistem de declarare a impozitului pe profit; sa fie platitori doar de impozit pe profit; sa nu faca parte dintr-un alt grup fiscal în domeniul impozitului pe profit și sa nu se afle în dizolvare/lichidare.

Daca opteaza pentru consolidare, fiecare membru al grupului fiscal va determina individual rezultatul fiscal, în vreme ce rezultatul fiscal consolidat al grupului se va calcula trimestrial/anual, cumulat de la începutul anului fiscal. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectueaza de catre persoana juridica care a fost desemnata responsabila pâna la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit.